

A valódi Sínai-hegy

Az Akabai-öböl mélyén található harci szekér maradványok felfedezését követően Ron Wyatt azon tűnődött, hogy a Sínai-hegy elhelyezkedhet-e Szaúd-Arábiában. A Galátziabeliekhez írt levél 4:25 versében a Biblia egyértelműen kijelenti, hogy a Sínai-hegy Arábiában van: „Mert Hágár a Sinai hegy **Arábiában**”. Más igeversek szerint a Sínai-hegy Midiánban található, az azonban köztudott, hogy Szaúd-Arábia környékét mindig is Midián-ként ismerték. Mind a mai napig szokták Madiánnak is nevezni. Lévé, hogy megtagadták tőle a vízumot, Ron engedély nélkül, gyalogosan lépett be az országba. Dzsebel-el-Lóz felé vette az irányt, mely a helyiek körében „Dzsebel Musza” (Mózes hegye) néven ismert, és az itt végzett régészeti kutatásai azt igazolták, hogy ez a hegy megfelelt volna a Sínai-hegy bibliai leírásának.

2003 májusában Aaron Sen a Mahoney Media, valamint Prof. Lennart Moller kíséretében a Dzsebel-el-Lóz névre keresztelt hegyhez utazott és ott táborozott két éjszakán át. A csoportjukat az őrtorony mellé hívták – mely a táblán látható felirat láttán meglehetősen szokatlan volt – majd felmáshztak egészen a Sínai-hegy megfeketedett csúcsáig.

A különbség szembetűnő a színek tekintetében, ugyanis míg a hegység túlnyomó részét rózsaszínű-, addig a csúcsát fekete kőzet alkotja. Lehetséges-e az, hogy ez a megfeketedett hegycsúcs Isten egykori jelenlétének eredménye, melyről tudjuk, hogy tűz formájában történt? Mózes II. könyvének 19:18 verse szerint „Az egész Sinai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének

füstje...”. Dr. Glen Fritz egy csoporttal ellátogatott a területre, és későbbi jelentése szerint megállapították, hogy a hegyen található kőzet gránitkőzet. A megfeketedett hegycsúcsot elérve kvarccal, gránittal és márvánnyal találkozhatunk (a hegytetőn két márványbánya is található), a fekete kőzet pedig bazalt. Egyes fekete kősziklák olyan formában találhatók itt meg, hogy rajtuk rózsaszínű kősziklák futnak keresztül. A színeképelemzés, a műholdfelvételek, a terepvizsgálatok, a légi felvételek és a geológiai térképek mind azt igazolják, hogy a Dzsebel-el-Lóz megfeketedett csúcsánál lévő fekete kőzet bazalt.

A területen egy másik, szintén figyelemre méltó leletre is rátaláltak: egy masszív, hasadt sziklakőre, mely 60 láb (kb. 18,3 méter) magassággal, 40 láb (kb. 12,2 méter) szélességgel és 20 láb (kb. 6,1 méter) mélységgel rendelkezett, egy szikladomb tetején ülve. Vajon a Bibliában is találkozhatunk-e egy ilyen szikláról szóló leírással? „Ímé én oda állok te elődbe a sziklára a Hóreben, és te sújts a sziklára, és víz jő ki abból, hogy igyék a nép” (Mózes II. könyve 17:6). Mózes egy hatalmas sivatagon keresztül vezette népét a Sínai-hegyhez, akik panaszkodni kezdtek, mert elfogyott a vízkészletük. Ez volt az oka annak, hogy Isten azt parancsolta Mózesnek, hogy sújts le a sziklára, mely által Isten megmutathatta, hogy hatalma van csodákat tenni, és ebből a sziklából vizet fakasztani.

Közelebbi vizsgálatokat végrehajtva egyértelmű bizonyítékait láthatjuk egy – az említett sziklakőből eredő – óriási vízeróziónak, mely azonban igencsak képtelenségnek tűnik figyelembe véve, hogy ez a szikla a száraz sivatag kellős közepén helyezkedik el!

Ron szintén ezen a területen megtalálta a tizenkét forrást is Élimnél, melyről a Biblia Mózes II. könyvének 15:27 versében tesz említést, továbbá a földből készített oltárt, melyről Mózes II. könyvének 20:24 versében olvashatunk, valamint azt az oltárt is, amelyet Mózes épített és „Jehova-Nisszi-nek” nevezett el Mózes II. könyvének 17:15 versében. Egy őrlő- vagy malomkő törött részére is rátalált. A Biblia ugyanis említést tesz arról, hogy az izraeliták mannáat gyűjtöttek, melyet aztán malmokban őröltek meg (Mózes IV. könyve 11:8). Ezek mellett a Mózes II. könyvének 24:4 versében említett oltárt, és több cserépedényt is feltártak (Mózes III. könyve 6:28, 11:33, 15:12).

Mózes II. könyvének 24:4 verse a Mózes által épített oltár mellett, 12 oszlopot is említ, melyeket Mózes emelt a Sínai-hegy lábánál, és Ron Wyatt ott valóban márványoszlopok maradványait fedezte fel.

Mózes II. könyvének 32:5 versében arról olvashatunk, hogy Áron oltárt épített az aranyborjúnak, és ennek megfelelően Ron Wyatt szintén talált egy oltárt tizenkét – egyiptomi stílusban készült – sziklába vésett rajzzal, melyek egy-egy borjút ábrázoltak. A Rijádi Egyetem egyik régésze – a borjúkat ábrázoló, sziklába vésett rajzokat látván – nagyon izgatottá vált és arra világított rá, hogy ezek mindegyike egyiptomi stílusban készült, ami teljesen egyedi, ugyanis ilyennel sehol máshol nem találkozhatunk Szaúd-Arábiában. A Biblia beszámol arról, hogy milyen dühössé vált Mózes, amikor meglátta az izraeliták bálványimádását, és hogy hogyan égette meg és zúzta porrá az aranyborjút, amelyet dicsőítettek. Ron Wyatt talált ebből a porrá zúzott aranyból az oltár belsejében.

További egyiptomi stílusban készült, borjúkat ábrázoló rajzokat találtak sziklába vésve a Sínai-hegy lábánál, valamint ezt a zsidó hétágú gyertyatartót!

A Zsidókhoz írt levél 12:18-21, 26 versei szerint: „És oly rettenetes volt a látomány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek... Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is”. Amikor Isten felemészítő jelenléte a Sínai-hegyen megrázta a földet, Mózes azt mondta, hogy ez rendkívül félelmetes volt. Ám Isten megígérte, hogy valamikor a közeljövőben nemcsak a földet, hanem az eget is meg fogja rázni – Jézus Krisztus második eljövetelkor. A Sínai-hegy szorosan kötődik a kőtáblákhoz és a Tízparancsolathoz. Vajon miért hívja fel Isten a figyelmünket mindezekre a dolgokra a Föld történelmének ezen időszakában?

A felfedezést bemutató kisfilm megtekinthető magyar felirattal az alábbi linkre történő kattintással:

<https://www.youtube.com/watch?v=ETy72h0YQOI>

Forrás: <http://www.covenantkeepers.co.uk/sinai.htm>

Fordította: Szabó Szilárd